

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 6 năm 2016

Số 295

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tự nhiên và hôn nhiên có hữu ích gì không ?
2. Làm sao cảm nhận được sự diệu thanh của đấng Toàn Năng ?
3. Muốn phát triển khoa học huyền bí của nội tâm thì phải làm sao ?
4. Cơ sàng sây của Trời Đất là sàng sây làm sao ?
5. Làm sao biết được sự minh chánh của chính mình ?
6. Muốn đến cảnh tiên thì phải làm sao ?
7. Trăm hoa đua nở là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Vancouver, 28/08/98 1) Hỏi: <i>Tự nhiên và hồn nhiên có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa tự nhiên và hồn nhiên là đạt tới sự quân bình của cơ thể, sự thanh nhẹ rất cần thiết, nội tâm cực thanh nhẹ là cực sáng. Kệ : Tâm thân ổn định tiến đàng hoàng Cảm thức Trời ban sống vững an Kiếp kiếp không còn gieo ý động Giữ mình thanh sạch tự phân bàn.	Vancouver, 29/08/98 4 : 55 AM 2) Hỏi: <i>Làm sao cảm nhận được sự diệu thanh của đấng Toàn Năng ?</i> Đáp: Thừa sự nhìn thấy, tai nghe, tâm hiểu, chứng minh cho sự thanh nhẹ ban chiếu, vạn linh đều có, từ cõi thanh nhẹ ban chiếu, nhận được nhưng chưa chịu hành triển thanh nhẹ, thì làm sao hội nhập được nguyên lý của đấng toàn năng mà tu. Kệ : Thực hành không có kẻ như mù Khó tiến khó tu tạo ý ngu Mở rộng không thành tâm yếu hẹp Thực hành chất phác chẳng còn ngu.
Vancouver, 30/08/98 2 : 05 AM 3) Hỏi: <i>Muốn phát triển khoa học huyền bí của nội tâm thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn phát triển khoa học huyền bí của nội tâm, thì phải hành pháp, tự khai thông điển giới trong nội tâm, đạt tới sự quân bình điển tâm, thì rất dễ hướng thượng, tâm tu mới thật sự bình an. Kệ : Trí tuệ phân minh tự phát quang Hòa cùng các giới tâm khai triển Bình tâm thanh tịnh tông nguyên lý Ý thức chiều sâu rõ các miền.	Vancouver, 31/08/98 4 : 35 AM 4) Hỏi: <i>Cơ sàng sẩy của Trời Đất là sàng sẩy làm sao ?</i> Đáp: Thừa cơ sàng sẩy của Trời Đất là cuộc thay đổi thời tiết liên tục cho đến lúc ổn định mới thôi. Đối với người tu thì phải áp dụng đúng pháp, tự giải tỏa từ trước tới thanh, cần thực hành thì mới ứng phó nổi, phần hồn sẽ thức tỉnh và dứt khoát tu tiến. Kệ : Thực hành tiến triển tự tầm xuyên Đời đạo phân minh cảm nổi liền Quý pháp chơn hành duyên đạt thức Hồi sinh sống động tự mình yên.
Du Thuyền Legend of the Sea, 01/09/98 2 : 40 AM 5) Hỏi: <i>Làm sao biết được sự minh chánh của chính mình ?</i> Đáp: Thừa muốn biết được sự minh chánh của chính mình, thì phải thực hành trong trật tự và dứt khoát, sẽ không bị sự dính líu của ngoại cảnh. Kệ : Cần khôn vũ trụ trí tâm hành Dứt khoát tâm tu tự hướng thanh Thực hiện điển lành trong ý thức Chiều sâu thanh tịnh hiểu rõ rành.	Du Thuyền Legend of the Sea, 02/09/98 3 : 40 AM 6) Hỏi: <i>Muốn đến cảnh tiên thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn đến cảnh tiên thì phải dứt khoát tình tiền duyên nghiệp, không mê không chấp thì mới thấy rõ đường đi nước bước và cảm nhận được sự huyền bí của nội tâm, tương ngộ cùng tiên gia thanh nhẹ, có thể tiên đoán được nhiều điều mới lạ. Qua sự thực hành trông thấy rõ rệt, phân minh tiên giới và phàm trần, minh bạch trước và thanh. Kệ : Thân tâm phát triển tự phân hành Cảm thức chơn hồn đạt giới thanh Mến tiếc bỗng lai thanh tuyệt đẹp Hành thông chơn pháp chẳng tranh giành.
Du Thuyền Legend of the Sea, 03/09/98 4 : 25 AM 7) Hỏi: <i>Trăm hoa đua nở là sao ?</i> Đáp: Trăm hoa đua nở là được cây giống tốt, người tu thiền nhận pháp lành tu thiền tốt, dẫn thân tu luyện hướng thượng thăng hoa đều, nụ cười khai minh, hành trình tốt đẹp. Kệ : Thực hành phát triển tự mình quen Đường lối phân minh chẳng có phiền Trí tuệ không ngừng tăng ánh sáng Chơn tình bộc phát tự mình an.	

MẪU ÁI 11

*“Thương con mẹ phải nghĩ suy
Vì con mẹ phải gắng ghi sự tình
Nói theo đường lối phân minh
Dạy con cởi mở thân tình kính yêu.”*

Người hiền mẫu luôn luôn phải đặt vấn đề kính yêu trước mặt con trẻ, hầu dẫn tiến đến một tình thương rõ rệt. Ở đời này, lắm tình thương mờ ám và tình thương giả tạo, cho nên nó có thể đánh lạc hướng của tình thương chơn chánh.

*“Muốn nên cố gắng tự hành
Thực thi kỳ được mới giành cho con
Biển sông gặp gỡ núi son
Tình thương con mẹ vẫn còn bên nhau.”*

Trước sau, vẫn thích hợp và vẫn đứng vững trong nguyên lý của tình thương là mối tình thương thiêng liêng giữa mẹ và con.

*“Quán Âm vạch rõ đường mòn
Từ bi bác ái sống còn muôn năm
Người đời phải gắng dò thăm
Thực thi dẹp loạn mới tâm đến vui.”*

Tình thương của Trời Phật và nhơn cách không động, đều ở trong quỹ đạo từ bi và bác ái cả.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 17/1/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

KHAI MỞ HUỆ NHĨ ?

Khi đã lập nguyện dẫn thân vào đường tu học và thực hành thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, không nhiều thì ít tất cả chúng ta đều có những ấn chứng công phu từ thô sơ cho đến thâm sâu trong Vô Vi Điển Giới, và những kinh nghiệm thực tế quý giá cho bản thân chúng ta trên đường tiến hóa.

Bản thân tôi cũng có những ấn chứng trong tu hành luyện đạo với Pháp Lý Vô Vi (PLVV) của Ông Tư, Ông Tám. Hôm nay, nhân lúc rảnh rỗi, tôi xin được phép kể lại vài ấn chứng và kinh nghiệm của mình để chư huynh đệ tỷ muội xem giải trí và nghiệm xét.

Ấn chứng có cái thật cao siêu thánh triết, có cái cũng thật là thô thiển thấp hèn, nhưng theo cảm nghĩ của tôi, tất cả đều rất hữu ích cho sự học hỏi, tu tập để minh tường chân lý của Trời Phật, và tất cả đều giúp cho tôi thấy rõ thêm những ngu si, yếu kém và trần trược của chính bản thân mình. Tóm lại, tất cả đều đóng góp tích cực cho sự tiến bộ và trưởng thành của một Tâm Linh tại thế.

~ 0 0 0 ~

Từ ngày tôi phát tâm tìm đạo và học đạo song song với việc nghiên cứu kinh sách của các giáo phái như Phật giáo, Thiên Chúa giáo, Cao Đài giáo, Hòa Hảo, Thông Thiên Học v.v... đêm đêm tôi đều thấp hương bần thờ, bần thiên để thắm khấn nguyện, cầu xin Cha Trời, Mẹ Đất, Chư Phật, Chư Tiên, Chư Thánh, Chư Thần khắp mười phương ba cõi, chứng giám cho tâm thành ý thiện của tôi, thế nguyện tu hành tìm về Lễ Nhiệm Mẫu của Trời Đất; và tôi cũng không quên kèm theo một điều kiện là nếu thật sự có cõi thiêng liêng huyền bí vô hình, có Tiên, có Phật thì xin Bề Trên hãy thị hiện, chứng

minh cho tôi được thấy rõ để tôi có thêm niềm tin, vững tâm tu học.

Cứ như thế, ngày này qua tháng nọ, đêm nào tôi cũng hương khói nguyện cầu (theo thói quen của ông bà mình trước nay vẫn làm); đồng thời tôi cũng tập ăn chay, niệm Phật và ngồi thiền theo kinh sách Phật giáo đã dạy (lúc này tôi chưa gặp PLVV). Dần dần, lâu ngày lâu ngày tôi cũng cảm nhận được có những luồng điện chuyển chạy trong bản thể, khi chỗ này khi chỗ khác. Lúc bấy giờ tôi chưa biết PLVV nên không rõ chỗ nào nên trụ điện trong bản thể, hễ cứ thích đâu thì tôi trụ vào chỗ đó (nghĩ ở chỗ đó) và tôi nghe ở tại điểm đó tê rần rất ngộ, làm tôi cũng thấy thích thích.

Cho đến một ngày nọ, khi tôi đang ngồi sao chép mấy bài thơ trong quyển Sấm Giảng Người Đời của ông Sư Vải Bán Khoai (của phái Phật Giáo Hòa Hảo) tại phòng khách, thì lỗ tai trái của tôi bỗng phát kêu o.o.o...vài mươi giây rồi dứt. Trong khi tôi còn đang hoang mang tự hỏi tại sao có hiện tượng lạ này thì thấy trước ngõ nhà, ba tôi cùng với chú CA khu vực đang đi vào. Tôi lật đật thu xếp kinh sách đang sao chép lại và cất vào học tủ bàn. Dù rằng chú CA khu vực vốn là chỗ quen biết thân thiết với ba tôi và gia đình, nhưng tôi hiểu rằng ngành CA họ không ưa những loại kinh sách khuyến tu này lắm, vì nó có tính cách tuyên truyền đạo mà theo họ đó chỉ là những chuyện mê tín dị đoan vớ vẩn.

Một lần khác, trong khi tôi đang ngồi uống nước với vài bạn ở một tiệm cà phê gần nhà, thì âm thanh o.o.o... lại vang lên trong lỗ tai trái của tôi (chỉ bên tai trái) y như lần trước. Tôi lại thắc mắc không rõ chuyện gì sắp xảy ra đây? Mãi đến khi tôi về tới nhà thì mới hay là lúc nãy, khi tôi đang ở tiệm cà phê, người bạn thân của tôi đã đến tìm thăm, nhưng vì

không gặp nên đã ra về. Qua vài lần kinh nghiệm với âm thanh o.o.o... ở trên, tôi đã hiểu được ý nghĩa của nó, đó là tín hiệu báo động mà một vị nào đó ở trong cõi vô hình (*tôi không rõ*) đã báo cho tôi khi có sự việc gì đó sắp xảy đến với tôi, để tôi biết mà kịp thời lo ứng phó.

Sự việc tiếp nhận luồng điện o.o.o... này kéo dài một thời gian cho đến một ngày tôi gặp PLVV và hành thiền theo phép tu của Ông Tư, Ông Tám. Rồi một hôm, khi tôi đến gặp Chú Sáu Lung để học đạo, nhân tiện trình bày sự “mở huệ nhĩ” của tôi bấy lâu nay, và tôi đã được chú khuyên rằng: “Thôi, con đừng nghe nó nữa! Đường lối của ta là tự hành tự tiến, không nên ỷ lại, nhờ đỡ vào tha lực, không tốt đâu, sau này bị lệ thuộc vào người ta khó tiến lắm! Nghe Chú đừng để ý đến nó nữa.” Chú cũng đã phân tích kỹ càng để tôi hiểu rõ về tha lực và tự lực. Nghe lời Chú tôi đã từ giã tín hiệu o.o.o... này, cho nên thời gian sau đó nó ít đến với tôi và rồi dần dần biến mất.

Tôi vẫn tiếp tục hành thiền theo PLVV một cách siêng năng, tinh tấn và nghiêm túc. Rồi một hôm, trong khi tôi đang ngồi Soi Hồn thì bỗng phát hiện có một âm thanh o.o.o... kêu hoài trong lỗ tai bên trái của tôi (*lại cũng bên trái?*), âm thanh này kêu nhỏ hơn những lần trước, nhưng có điều nó kêu liên tục không ngừng. Tôi lại thêm một phen hoang mang tự hỏi : “Áy chà, không lẽ tha lực lại đến với mình? Mình nhớ là đâu có yêu cầu, hay xin xỏ gì nữa đâu?” Tôi tức tốc thân hành đến Chú Sáu Lung để cầu cứu một lần nữa. Lần này Chú cười bảo:

“Không sao đâu! Lần này tốt! Điện đang khai thông tạng gan của con nên mới nghe kêu như vậy. Con cứ cố gắng tiếp tục hành pháp và Soi Hồn cho đúng mức để khai mở bộ đầu và giải trừ khí lá gan.” Tôi chưa chắc ăn nên hỏi lại: “Chứ không phải điện của vị nào hỗ trợ hả Chú?” Chú giải thích: “Không phải ! Lúc trước vì con không hiểu cứ cầu xin cho nên người ta đến; bây giờ con đã hiểu và ý thức tự tu tự tiến nên điện tự phát triển khai mở. Lần này thì tốt, con cứ tiếp tục hành pháp, không sao đâu! Sau này khi nó hoàn toàn khai mở thì mình có thể nghe xa nghìn dặm, sách đạo gọi là “Thiên lý nhĩ” đó !

Ồi! Cái chuyện Vô Vi thật là vô cùng phức tạp, khó hiểu, thấy vậy mà không phải vậy; cũng là o.o.o... mà khi thì thế này, khi thì lại khác. Hèn chi Ông Tám cứ dạy đi dạy lại, đừng chạy theo âm thanh, sắc tướng mà bị gạt, phải cố gắng tu để đạt đến trực giác tâm linh thì sẽ tự minh, tự hiểu.

Bây giờ tôi cũng hiểu thêm rằng, người tu cần phải hiểu cho thấu đáo, tường tận con đường mình đã và đang đi là một điều vô cùng quan trọng, nếu không thì ta khó lòng về đến mục tiêu cuối cùng mà Tổ Thầy đã đưa ra. Nhìn sơ qua thì thấy dễ dàng đấy, nhưng xét kỹ lại quả thật khó lắm thay!

Con đường của tự lực và con đường của tha lực vốn kề cận nhau, chỉ nhích qua hoặc nhích lại một tí bởi ý niệm của hành giả mà thôi! Bởi vậy Thầy Tám thường dạy: “Sai một li đi một dặm” là thế!

(Mai Chát, ghi lại lần 2 ngày 17/05/2016)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ ÚC

Sydney, ngày 4/1/1998

Thầy kính thương,

Đầu thư con kính chúc Thầy luôn được khỏe mạnh, thân tâm an lạc và luôn luôn trường thọ.

Nhận được tin Thầy gặp nạn trên đường đến Pháp, chúng con lo lắng, nhưng cũng mừng vì Thầy được an Trên đìu dặt Thầy đến nơi bình yên. Thật là một điều màu nhiệm và hơn nữa những người đi cùng chuyến bay với Thầy cũng được cứu luôn.

Thầy biết không vừa rồi về VN gặp bão LINDA ngay lúc vợ chồng con cùng thật nhiều bạn đạo Vô Vi đi cứu trợ đồng bào nghèo. Bão, mưa, gió ẩm ẩm vậy mà những nơi chúng con đến, đúng giờ phát quà cho dân thì trời không mưa, lại nắng lên. Khi ngừng phát thì trời lại mưa, và khi chúng con đi phát điểm khác thì trời lại nắng, cứ như thế chúng con đi phát 3 điểm đều thuận lợi hết. Và khi trở về trên đường trời lại mưa bão tiếp, thật là một điều màu nhiệm, chúng con linh cảm có Thầy và các chư vị thiêng liêng hỗ trợ chúng con đi làm việc thiện. Thầy ơi, về VN thấy dân mình khổ sở nghèo đói, thiên tai thật đau lòng.

Bên gia đình con, Ba con hiện giờ nằm chờ chết, tội cho Ba con quá. Hồi còn trẻ, Ba con tạo nhiều nghiệp: 2 vợ, 2 dòng con, không biết tu. Bây giờ muốn chết, chết không được, muốn sống, sống không yên. Con luôn cầu nguyện ơn Trên đìu dặt Ba con sớm được ra đi nhẹ nhàng hơn là sống mà không còn biết gì hết, chỉ làm tội cho bao nhiêu người chung quanh, và làm khổ cho cái xác mà thôi. Ba chồng con cũng vậy, không biết còn sống được bao lâu, người nào cũng già yếu hết. Con cũng ý thức được sanh lão bệnh tử, con cũng buồn, nhưng con biết tu và hiểu được rằng người ra đi là cởi bỏ lớp áo này, và sang một lớp khác học hỏi để tiến hóa đi lên, nên con không khổ sở lắm, chỉ cố gắng niệm Phật, ráng tu sửa và cầu nguyện cho người được nhẹ nhàng ra đi. Đó cũng là do con

nghe bằng và học hỏi những lời giáo huấn của Thầy, thật là quý báu. Hai con nguyện luôn nhớ ơn Thầy cùng cố gắng tu để không phụ lòng thương yêu của Thầy.

Còn việc của ông T nay đã được Mỹ chấp nhận cho phát minh của ông là tốt cho nhân loại. Một nhóm giáo sư trường đại học ở Louisiana cũng đồng ý phát minh hay, và hứa sẽ bảo trợ cho ông khi nào ông ấy ra quốc hội thuyết trình về phát minh này. Mỹ cũng đặt cho phát minh của ông ấy một tên mới là : "GREENHOUSE GAS TECHNOLOGY". Sau này nếu Thầy xem TV hoặc báo thấy tên này là của ông T đó! Bây giờ ông ấy đang chờ tiền tài trợ chuyển vào trương mục, ông ấy sẽ bay sang Mỹ ngay để hoàn tất, hy vọng tương lai thành công.

Chúng con có chút đỉnh tiền an tâm ở nhà lo tu và dùng vào nhiều việc thiện. Đó là tâm nguyện của hai con. Còn một tâm nguyện nữa là có tiền đi đủ Đại Hội Vô Vi khắp nơi, vì chúng con nghe nói tương lai không biết còn bao nhiêu Đại Hội nữa, mà sức khỏe của Thầy ngày một già, mà con cái thì còn mê muội quá, nghĩ đến đây lòng con buồn và thương Thầy vô hạn.

Cuối thư chúng con luôn luôn cầu nguyện ơn Trên gia hộ cho Thầy luôn được khỏe mạnh để đìu dắt đàn con khờ ngu muội của Thầy cùng nhau trở về nguồn cội. Hai con gởi lời thăm chị B cùng tất cả bạn đạo, chúc tất cả an vui, thân tâm an lạc, tu hành tinh tấn.

Con của Thầy,
QK

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 30/1/1998

QK,

Thầy vui nhận được thư của hai con đề ngày 4/1/98 được biết hai con thăm VN đã được bình an

trở về Sydney. Hai con đã có dịp nhìn trước mắt luật nhân quả đã và đang quy định của Trời Đất, không sao tháo gỡ được ngoài sự tu sửa tâm thân, bồi đắp nguy hiểm, cũng là nhiệm vụ nhắc nhở nhơn sanh bớt sự hung ác và hướng thiện để mà tu sửa. Trời lúc nào cũng độ cho thiện nhơn. Thầy cũng vậy, từ bao nhiêu năm chăm lo tu sửa, mãi cho đến nay vẫn có duyên lành đọc thư của hai con cảm thức được tình đời là tạm. Nếu không chịu tu sửa thì uổng cho một kiếp làm người, quên dần thân tu sửa, thì phải thọ nghiệp tâm lẫn thân. Chẳng ai giúp mình bằng mình tự giúp. Hai con đã nhìn giờ phút đau khổ của người thân; họ đã thực hiện tham dâm tạo tội cho chính mình, sống chết bất minh, hậu quả vô cùng thâm trọng nơi bị hành hạ.

Khô! Khô! Khô! Rồi cũng phải thức tâm. Càng thấy Thượng Đế đã phục vụ quần sanh quá nhiều, mấy ai hiểu được chơn tình của Ngài đã và đang ân độ diu tiến bất cứ ở trạng thái nào. Ngài tạo dựng

cho nhơn sanh một lối tu để tự thoát, nhưng chẳng mấy ai chịu nghe và hành đúng. Hai con nhìn thấy Thầy vẫn lân la cho đến ngày hôm nay, chỉ vì đại nguyện của Thầy là tử vì đạo mà thôi. Thiên cơ bất khả lậu, có thể xảy ra bất cứ lúc nào, nhưng người tu thực hành vẫn cứu được về phần hồn, thanh tịnh mà chấp nhận sự vinh nhục của Thượng Đế đã ân ban. Dũng mãnh tin như vậy, sẽ vượt qua khổ nạn, mà tiếp tục phục vụ quần sanh.

Người tu thiền phải luôn luôn nhớ 10 điều tâm niệm của Thầy đề ra là con đường tự thoát.

Đại Hội là do bạn đạo đóng góp hình thành. Thầy lúc nào cũng sẵn sàng tham gia khi có đại hội. Còn việc ông T thành công, ông cũng phải tu thì mới đúng theo nguyện vọng của ông. Chúc vợ chồng con và cháu vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Florida, ngày 17 tháng 12 năm 1987

ĐÊM LỬA TRẠI HAI KHÔNG

Cây rừng khô héo được dùng
Lửa thiêng đốt cháy từ vùng dựng lên
Đồng hành quý hội tăng nên
Lửa thiêng bừng sáng lại quên chuyện đời
Tâm thời tưởng nhớ Cha Trời
Đồng vui đồng hợp đồng thời tiến thẳng
Lâm trần ngộ khổ bao lần
Nay đà quy hội ân cần dựng xây
Tấm lòng hưởng ứng vui vầy
Anh em hòa điệu vui vầy cảm giao
Năm xưa anh Lạc đổi trao
Hò khoan giọng điệu ra vào thức tâm
Năm năm ước vọng sớm tâm
Cô Tiên hồn vía vui thăm trợ duyên
Năm nay sống động lại liền
Cha yêu chứng giám khai miền đạo tâm

Sửa mình chơn lý thì thâm
Bước vào lãnh vực chơn tâm chơn hòa
Thâm tâm nhận lãnh món quà
Hy sinh thực chất chan hòa tình thương
Người người sống động như gương
Cùng chung ca hát mở đường tự tu
Vui vui vui thật là vui
Quây quần lò sưởi rèn trui tâm hồn
Tay chân hoạt động ôn tồn
Xướng câu thanh nhẹ trợ Hồn tiến thẳng
Chẳng còn luận điệu khó khăn
Hai không quy một ở ăn điều hòa
Ngọt bùi chia sẻ cùng Cha
Tình thâm lòng Mẹ hát ca thức hồn
Sống vui chơn lý như còn
Cùng chung tận hưởng tự ôn lại bài

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Ba

THÔNG MINH GIAN XẢO, NGỤC TỐI ĐẠO ĐÀY KHỔ SỞ TẮM THÂN.

AN PHẬN GIỮ MÌNH, CUỘC ĐỜI TỰ DO GIỮA CHỖN NHÂN GIAN

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 3 tháng 6 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Nhân sinh phù du chuyển nhẩn cặn
Tạo nghiệp tội chương nan tiêu trừ
Hữu triêu nhất nhật lam lao cãm
Bỉ thán tự sầu dĩ thái trì.*

Dịch

Kiếp sống phù du chớp mắt qua
Tạo nhiều nghiệp chướng khó tiêu trừ
Tới ngày ngục tối thân giam cãm
Hắn quá muộn rồi biết trách ai.

Tế Phật: Ha ha, kiếp người quá ngắn ngủi và tạm bợ, đeo mang thân xác chẳng qua chỉ ít chục năm, do đó cần phải tu sửa, song chúng sinh thường không thực hiện nổi, nên càng sống càng nhiễm bụi trần tanh hôi để rồi đau khổ triền miên. Có nhiều kẻ lại còn tán tận lương tâm làm mọi điều ác độc hại người tới khi gặp họa lao tù mới hối thì chẳng kịp nào. Do đó chỉ một chút sai lầm mà phải lâm vòng địa ngục thì thật quá ngu.

Thái Sinh: Thưa đúng vậy, không chỉ thanh thiếu niên mà cả người đứng tuổi, chỉ vì thiếu suy nghĩ nên thường có những hành động hoang đường, quả là thiên đàng có lối không ai tới, địa ngục cửa cài lăm kẻ thăm.

Tế Phật: Trò ngoan từng dạo địa ngục nhưng còn cảnh lao tù ở chốn thế gian trò đã tới thăm bao giờ chưa?

Thái Sinh: Thưa ân sư con chưa từng.

Tế Phật: Vậy thì bữa nay thầy dẫn con đi thăm cảnh địa ngục trần gian.

Thái Sinh: Việc đi thăm các cửa ngục trần gian để tìm hiểu quả là khó khăn.

Tế Phật: Hãy tạm ngưng cuộc bàn luận, đã tới giờ khởi hành, mau lên đài sen.

Thái Sinh: Thưa, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Phía trước là ngục Quy Sơn, tọa lạc giữa một vùng đất rộng, cảnh trí xanh tươi đẹp đẽ hơn cả cảnh địa ngục dưới âm phủ.

Thái Sinh: Quả đúng như vậy, phúc báo của đạo ở trần gian còn nhiều hơn phúc báo của đạo ở địa ngục. À, trên tường phía trước có treo một bức bích họa tả cảnh tiết thanh minh bên sông thật trữ danh.

Tế Phật: Người ta khi làm điều sai quấy không phải hoàn toàn do kẻ đó chủ động gây nên mà còn do hoàn cảnh đưa đẩy, họ cũng có khối óc thông minh và đôi tay khéo léo nhưng tiếc rằng đã sử dụng không đúng chỗ để đến nỗi mắc phải cạm bẫy, đó cũng là hậu quả sai lầm do sự phản tác dụng của óc thông minh gây nên. Phải chỉ những người đó biết đem trí não và sức lực của mình phục vụ cho đường ngay, lẽ thẳng thì hẳn là giúp ích được rất nhiều cho tương lai.

Thái Sinh: Thưa lời dạy của ân sư quả là chí lý, sẽ giúp một số kẻ bị xã hội loại bỏ có được cơ hội tốt để xây dựng lại cuộc đời, chớ tưởng rằng họ bị đui con mắt, cụt đôi tay, què hai cẳng, là hoàn toàn vô dụng, bởi lẽ nếu như họ còn có đủ ý chí kiên cường để tiến tới thì vẫn có thể thành công. Bất kể ai cứ không còn mặc cảm thân thể bị tàn phế chắc chắn sẽ được kẻ khác mến phục.

Tế Phậ: Tuy thân thể họ bị tàn phế song tâm linh vẫn còn nguyên vẹn, ngược lại những kẻ tội phạm trong chốn nhà lao tuy thân thể còn nguyên song tâm linh lại khiếm khuyết, cho nên ngục Quy Sơn này chỉ là một “dưỡng tâm viện” để mọi người ở đó có dịp tu tâm sửa tính, sau khi xuất viện đương nhiên là một người đường đường chính chính.

Thái Sinh: Bên trong có rất nhiều trường sở công tác, có phòng điện cơ, xưởng in, xưởng cắt may, lại còn có cả phòng chỉ huy phân chia công tác, cùng giúp bệnh nhân có việc làm. Ngoài ra còn thấy có cả khu đồng ruộng xanh tươi do bệnh nhân vun xới trông trọt.

Tế Phậ: Tay làm hàm nhai, tự lực cánh sinh đó là mục đích của đời sống nhân loại, trước kia họ được

hưởng nhiều phúc lộc hiện tại phải tới đây lao động để đền bù cũng đáng lắm. Nhiều người đuổi theo cuộc sống hoang đàng xa hoa, ít ai biết tìm cuộc sống thanh nhàn đạm bạc, thiếu quan niệm bình đẳng lợi người lợi mình, làm mất đi hoàn cảnh thuận tiện chung quanh, không tạo nổi cuộc sống hạnh phúc kang an, mà chỉ đẩy đời sống cá nhân, gia đình, xã hội đến chốn sa đọa, tất cả đều thảm bại. Hiện nay chính phủ không những thiết lập công xưởng kỹ nghệ để dân chúng học tập kỹ thuật mà lại còn mở mang các trường học nữa.

Thái Sinh: Thừa mở tại đâu?

Tế Phậ: Để thầy dẫn con tới thăm.

Thái Sinh: Thừa vâng.

(còn tiếp)

